

W KSIĘDZE PSALMÓW- CZĘŚĆ II

Tekst przewodni: Ps 67,3-4.

Zakres studium: Ps 46; 47; 67; 75.

Część I: Przegląd

W ubiegłym tygodniu wybrane psalmy dotyczyły ludu Bożego w czasie końca przygotowującego się na przyjście Pana. W lekcji tej mówiliśmy o wyzwaniach i zmaganiach ludu Bożego. Wyzwania te dotyczyły osobistego życia wierzących. Psalmy nawiązywały do potrzeby głębokiej i radykalnej skruchy - zupełnej przemiany serca. Wybrane psalmy ostrzegały także lud Boży jako społeczność wiary przed zewnętrznym wrogiem, który w okresach intensywnego prześladowania powodował nieopisane problemy. W tym tygodniu cztery wybrane psalmy skierują naszą uwagę ku samemu Bogu. Pierwszy ukazuje Boga jako „naszą ucieczkę” - jako Tego, który pociesza nas i upewnia, przyciągając nas do siebie jako Ten, który niesie „pomoc w utrapieniach” (Ps 46,2).

Drugi psalm poruszy nasze serca, pobudzając nas do radości, gdyż Bóg, „Król nasz (...) jest wielkim Królem całej ziemi” (Ps 47,7-8). Trzeci psalm utrwali te emocje, które przerwają się w dziękczynieniu dla Boga, który wreszcie odpowiedział na nasze wołanie. Bóg nie jest już tylko Bogiem, do którego raz po raz kierujemy nasze prośby, błagając Go o wyzwolenie. Jest nie tylko Tym, do którego możemy zwrócić się z naszymi skargami i wyrazić naszą frustrację z tego powodu, iż „na miejscu prawa [jest] bezprawie, a na miejscu sprawiedliwości złość” (Koh 3,16). Ostatecznie Bóg jest Sędzią, który przyniesie sprawiedliwość światu i ostatecznie przywróci właściwy porządek (Ps 75,8.11). Czwarty, ostatni psalm jest wypełnieniem kapłańskiego błogosławieństwa. Bóg pełen miłosiernych błogosławieństw jest pośród swojego ludu (Ps 67,8).

Część II: Komentarz

Ps 46: Bóg jest naszą ucieczką. Psalm ten jest przypisany „synom Koracha”, którzy byli Lewitami (1 Krn 6,16.22) odpowiedzialnymi za oprawę muzyczną nabożeństw świątynnych. Ta informacja może wyjaśniać odniesienie do świątyni jako „przybytku świętego Najwyższego” (zob. Ps 46,5). Według tego psalmu, niebezpieczeństwa czyhające na lud Boży są dwójakiego rodzaju. Są to nie tylko zagrożenia naturalne, jak coś w rodzaju kosmicznego trzęsienia, które obejmuje zarówno ląd, jak i morze. Także góry zostają wstrząśnięte (Ps 46,4), tak iż giną w głębi morza (Ps 46,3). Katastroficzne zagrożenia wynikają także z gwałtownego ataku ludzkich wrogów, co podkreśla wyrażenie „wzburzyły się narody”. Temu wzburzeniu towarzyszy równoległe działanie, które kulminuje się upadkiem wszystkich ziemskich królestw (Ps 46,7).

Lud Boży, będący bezpośrednią ofiarą tych podwójnych nieszczęść, jest zidentyfikowany jako ci, którzy wypowiadają się w psalmie, wyrażając między innymi swoją reakcję na apokaliptyczną katastrofę: „Przeto się nie boimy” (Ps 46,3). Na podwójny atak ze strony żywiołów i narodów lud Boży odpowiada podwójną obroną, jaką dają im zarówno przyroda jak i Bóg. Z jednej strony rzeka płynąca z miasta Bożego rozwesela (Ps 46,5). Płynąca rzeka przywodzi na myśl uzdrawiające wody wypływające z Nowego Jeruzalem oraz rzeki płynące z ogrodu Eden (Rdz 2,10). Ten sam obraz pojawia się także w *Apokalipsie Jana* w opisie Nowego Jeruzalem (Ap 22,1). Z drugiej strony, sam Bóg przejawia zaangażowanie: Bóg, który jest w świętym mieście (Ps 46,6), został nazwany naszą „ucieczką”, która oznacza „siłę” i „pomoc” w trudnych sytuacjach (Ps 46,2). Zwróć uwagę na harmonię między Bogiem Stwórcą a przyrodą. Bóg panuje nad żywiołami, jak Jezus opanował wzburzone jezioro (Mt 8,27). Ta wszechświatowa konfrontacja odnosi się do finalnych wydarzeń wielkiego boju, kiedy obóz Boży symbolizowany przez świętą górę (niebiański Syjon) zmierzy się z narodami. Psalm rozbrzmiewa wizją apokaliptycznego proroctwa ostatniej bitwy w dziejach ludzkości opisanej w Dn 11,45 i Ap 16,16. Psalm kończy się zapewnieniem Bożej obecności „z nami” (Ps 46,12).

Ps 47: Bóg jest naszym Królem. Ps 47 kontynuuje wątek nadziei celebrowany w poprzednim psalmie. Ci sami autorzy - Lewici, synowie Koracha - opiewają zwycięstwo Boga zasiadającego na Syjonie. Bóg w świątyni zasiada na swoim tronie to znaczy na Syjonie. Zupełne zwycięstwo nad wrogami zostało osiągnięte, a Bóg jest sławiony jako Król. Ten psalm należy do serii zwanej „psalmami królewskimi” czy „psalmami intronizacyjnymi”. Psalmy z tej serii łączą to, iż sławią one Boga jako Króla (zob. Ps 93; 96-99).

Należy zauważyć, że Ps 47 był używany w żydowskim ceremoniale *Rosz Haszanah* (Nowego Roku) pierwszego dnia miesiąca *tiszri*, pierwszego miesiąca żydowskiego kalendarza. Trąbienie wspomniane w Ps 47,6 stanowi podstawę trąbienia w *szofar* tego dnia jako celebrowania nadziei, iż pewnego dnia Bóg obejmie panowanie nad narodami. Ponadto narody, które obecnie chwalą Boga, to te same narody, które zostały pokonane w wojnie (Ps 47,4). *Apokalipsa Jana* nawiązuje do tego samego zjawiska, kiedy mówi o „uzdrowieniu narodów” w kontekście Nowego Jeruzalem (Ap 22,2). W starożytnym Izraelu słowo „narody” (*gojim*) oznaczało nieprzyjaciół Izraela. Teraz, w nowym środowisku, narody nie są już identyfikowane jako przeciwne ludowi Bożemu. Stały się one częścią ludu Bożego.

Wydarzenie wyjścia z Egiptu jest użyte jako wzorzec sugerujący na poziomie duchowym podbój nowego Kanaanu. Parallele wyrażenia, takie jak „dziedzictwo” i „chluba Jakuba” (Ps 47,5), odnoszą się do podboju Ziemi Obiecanej, który obejmował okoliczne narody pokonane przez Boga (zob. Pwt 32,8). Psalm kończy się eschatologiczną wizją Izraela i innych narodów świata, które uznały władzę Boga.

Ps 75: Bóg jest naszym Sędzią. Ps 75 jest wart zapamiętania ze względu na trzy imponujące obrazy użyte dla oznaczenia trzech dokonań Boga w ramach sądu. Pierwszy to obraz trzęsienia ziemi, która zapada się i zostaje ruszona z podstav (Ps 75,4). To tak, jakby psalm opisywał nasz współczesny świat pełen zamieszania i nieporządku - świat, który utracił wszelką stabilność i moralne znaczniki czy punkty odniesienia. Bóg jako Sędzia przypomina swojemu ludowi, że On odrodzi stabilność owych „słupów” (Ps 75,4).

Drugi obraz to kielich pełen mocnego wina, które Bóg wylewa na bezbożnych. Bezbożni piją to wino do dna (Ps 75,9). Podobnie *Apokalipsa Jana* mówi o kielichu gniewu Bożego (Ap 14,10; 16,19; 18,6).

Trzeci obraz to rogi (Ps 75,11). Są one symbolem mocy i godności (Lb 23,22; Dn 7,8).

Na każdym etapie sąd Boży przynosi sprawiedliwość zdeformowanej społeczności. Bóg „poniża” chełpliwych bezbożnych, którzy „podnoszą” swój róg (Ps 75,6.11). Boski Sędzia przywraca porządek obalony przez siły zła.

Ta sama nadzieja jest obiecana w *Księdze Koheleta*. Biadając nad brakiem porządku na Ziemi Salomon ma nadzieję, że „Bóg będzie sądził zarówno sprawiedliwego, jak i bezbożnego; bo każda sprawa i każde działanie ma swój czas” (Koh 3,17; por. Koh 12,14). Przywołując niejako to stwierdzenie, anioł w Ap 14 mówi o tym samym podwójnym sądzie. Z jednej strony obiecuje, że każdy, kto czci bestię czyli zwodniczy Kościół, „pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego” (Ap 14,10). Z drugiej strony, ci, którzy czczą Boga Stwórcę, są opisani jako „święci, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa”, więc „odpoczną po pracach swoich” (Ap 14,12-13).

Ps 67: Bóg jest naszym błogosławieństwem. Ps 67, który kończy serię psalmów, jest modlitwą, na co wskazują czasowniki w trybie rozkazującym, wyrażające pragnienie modlącego się: „Aby poznano na ziemi drogę twoją” (Ps 67,3; por. Ps 67,4.6.7.8). Ta modlitwa o błogosławieństwo jest odzwierciedleniem błogosławieństwa aaronowego: „Niech nam Bóg miłościw będzie I niech nam błogosławi, Niech nad nami rozjaśni oblicze swoje!” (Ps 67,2; por. Lb 6,23-26). Choć mówca nie jest wprost zidentyfikowany, nagłówek nawiązujący do przewodnika chóru oraz przywołanie kapłańskiego błogosławieństwa sugerują, że to kapłan przewodzi zgromadzeniu. Tym, co czyni tę modlitwę szczególną, jest jej uniwersalny zasięg. Psalm zaczyna się prośbą o błogosławieństwo dla modlących się: „nam” (Ps 67,2), a następnie, po prośbie, by drogę Bożą „poznano na ziemi (...) wśród wszystkich narodów” (Ps 67,3), modlitwa obejmuje wszystkie nawrócone narody. Psalm ten ma na względzie eschatologiczne wypełnienie, kiedy wszystkie narody, a nie jedynie Izrael, skorzystają z Bożego błogosławieństwa. Modlitwa ta wypełni się dopiero w „Nowym Jeruzalem”, które „nie potrzebuje ani słońca ani księżyca, aby mu świeciły; oświetla je bowiem chwała Boża, a lampą jego jest Baranek” (Ap 21,23).

Część III: Zastosowanie

Nie musimy czekać na nadejście eschatologicznego prześladowania, zanim odczujemy naszą potrzebę ucieczki w Bogu. Wszelkiego rodzaju aktualne problemy kwalifikują nas do tej potrzeby i są okazją do doświadczenia Bożej ucieczki. W chwilach nieszczęścia możemy odczuwać zagrożenie ze strony ludzi, którzy nie podzielają naszej wiary, a nawet szyczą z nas i knują przeciwko nam. Być może dotyka nas choroba, niepowodzenie w nauce, brak pieniędzy czy materialnego zabezpieczenia, a nawet samotność. Wszystkie te sytuacje sprawiają, że mamy okazję doświadczać ucieczki w Bogu. Tylko Bóg może przynieść nam pomoc, której potrzebujemy, by wyjść z kłopotów. Jedyne On może nam dać siłę do wytrwania pomimo trudności.

Nawiązanie do „królowania” wydaje się odległe od naszego współczesnego życia. Jednak jest to ważna wskazówka, która pomaga nam w upokarzających sytuacjach nie czuć się poniżonymi i zrozpaczonymi, gdyż wielki Król całej Ziemi troszczy się o nas. Jako Jego dzieci jesteśmy dziedzicami Jego obietnicy, która już wkrótce zostanie spełniona.

Kiedy doświadczamy problemów i niesprawiedliwości, możemy rozmyślać o słowach kaznodziei: „nie najszybszym przypada nagroda (...) lecz (...) odpowiedni czas i przypadek stanowią o powodzeniu ich wszystkich” (Koh 9,11). To spostrzeżenie dotyczące widocznego braku sprawiedliwości w tym życiu powinno uświadamiać nam, jak działa łaska Boża. Nie zasługujemy na dobroć i miłosierdzie Boga, które On nam okazuje. Dlatego musimy polegać na Jego łasce. Boża światłość jest naszą światłością już tu i teraz. Jak możemy przyjąć dar Bożego miłosierdzia już teraz, w tym życiu, cieszyć się nim i żyć w ufności i radości, chodząc w Jego światłości?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
  - Propozycje dodatkowych zajęć.
  - Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
  - Wspólnota, modlitwa
- każdy czwartek, godz.20.00**
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia